

Mænd, er der vist ikke en eneste Gren af Industrien, der udelukkende er i Kvindernes Hænder. Dette har vel sin naturlige Aarsag, ligesom Arbejdets Fordeling bestandig ordner sig efter det Hensigtsmæssige. Men selv om nu Industrien beskæftiger en stor Del Kvinder som Haandlangersker til Maskiner og paa anden Maade, saa gjælder dette dog kun for de Kvinders Vedkommende, der svare til dem, der indtog den underordnede Stilling ved Husindustrien i gamle Dage; men hvad Beskæftigelse er der for de Kvinder (i Reglen ugifte Medlemmer af Familien), som vare Madmoderens Medhjælp ved Bestyrelsen af Hus, Tyende og Industri? De gamle Veje ere lukkede for disse og husk, mest ved Hjælp af Mænd; og er det saa unaturligt, at da Mændene for en stor Del have erobret Kvindernes Arbejde, at disse saa drives over paa Mændenes Gebet?

I et Forord til „Giftas“ mener jo rigtignok Hr. Strindberg at »Kvindespørgsmaalet«, der efter hans Mening kun vedrører »Kulturkvinden, maaské 10 pCt. af Befolkningen«, af denne Grund er af ringe Vigtighed som Samfundsspørgsmaal (er det af saa ringe Vigtighed for Samfundet, hvor kan det saa bringe saa megen Fortræd over Samfundet, som mange mene?); men det kunde jo være, at »Kulturkvinden« som Individ kunde føle sig af lige Vigtighed endog med Hr. Strindberg, selv om hun kun var *en af 5 pCt. af Befolkningen*. Hr. Strindberg lader til bestemt at hævde det mandlige Individs Ret, selv paa Samfundets Bekostning (i det mindste har man en meget bestemt Fornemmelse heraf, naar man læser hans »Giftas«), men ligesaa bestemt anbefaler han Kvinden i en anden af sine Udtalelser at ofre sig for Samfundet. Det kunde jo tænkes, at selv Kvinden havde saa megen individuel Følelse, at det vilde være hende af ringe Trøst, naar hun sultede eller paa anden Maade led ondt, at det kun var 10 pCt. af Befolkningen, der led med hende, ja selv om hun vidste, at hun var den eneste der led; hun maatte være meget ophøjet, om den Bevidsthed skulde være hende tilstrækkelig Trøst; Mændene have dog et Ordsprog »*commune naufragium dulce*«; men det er maaske begrundet paa den nedarvede Opfattelse af Mandens og Kvindens forskellige Temperament, der gjør, at medens Mændene trøste sig med et, trøster Hr. Strindberg Kvinderne med et andet. Hr. Strindberg raader altsaa Kvinden